

Större delen av detta nummer av *Filosofisk tidskrift* upptas av ett antal inlägg som gjordes vid en diskussion om filosofihistoria för mer än fyrtio år sedan. Diskussionen anordnades av den dåvarande Filosofiska föreningen i Stockholm, framför allt på initiativ av filosofie kandidaten Åke Löfgren, som senare blev lektor i Karlstad. Såvitt jag minns var Löfgren då ordförande i föreningen, medan jag var sekreterare.

Bakgrunden till diskussionen var de meningsmotsättningar som framkommit i samband med Anders Wedbergs stora verk, *Filosofins historia*, vars första del utkommit i tryckt form 1958 (på Bonniers). Tidigare hade de två första delarna förelegat i stencilerad form redan i mitten av femtiotalet. Den tredje delen utgavs 1966, och den andra delen kom i en utökad och reviderad upplaga år 1970.

Enligt min mening hör Wedbergs filosofihistoria till det bästa som skrivits av någon svensk filosof under 1900-talet, men genom sin mycket okonventionella framställningsform och sina urvalsprinciper har den också varit kontroversiell. Framför allt ställer den på sin spets en mot-sättning som finns mellan två olika sätt att skriva filosofihistoria (om man spetsar till det lite): ett filosofiskt och ett idéhistoriskt. Denna mot-sättning hänger bland annat ihop med frågan om vilken relation som skall råda mellan filosofihistorien och filosofin. Kanske är det mest fråga om en glidande skala mellan två extrempunkter, men Wedbergs fram-ställning ligger i alla händelser ovanligt långt åt det filosofiska hållet.

Filosofiska föreningens paneldiskussion ägde rum den 31 oktober 1960 (inte 1961, som Wedberg felaktigt uppger i andra upplagan av första delen). De olika diskussionsinläggen utgavs ett halvår senare i stencilerad form i något som hette "Meddelanden till seminariedeltagarna", Nr. 11, Vt 1961, Praktisk filosofi, Stockholms universitet, utsänd den 2/5 1961. I detta häfte ingick också ett brev från professor Erik Stenius med kommentarer till Wedbergs inlägg. Stenius var inte närvarande vid diskussionen, men han gav senare sitt tillstånd till att hans brev skulle publiceras. Ingenting av detta har sedan dess varit särskilt lättillgängligt – utom Wedbergs

inlägg, som senare trycktes i andra upplagan av filosofihistoriens första del. Eftersom diskussionen var intressant, och eftersom dess aktualitet egentligen inte har blivit mindre genom åren, har *Filosofisk tidskrift* beslutat att trycka om alltihop igen.

Den inledande presentationen, från 1961, hade följande lydelse:

Filosofiska föreningen i Stockholm anordnade i oktober 1960 en estraddiskussion över ämnet "Filosofi och filosofihistoria". Samtidigt med inbjudan till denna utsändes tre förberedande diskussionsinlägg i stencilerad form, nämligen av fil. kand. Åke Löfgren (Stockholm) och professorerna Ingemar Düring (Göteborg) och Anders Wedberg (Stockholm).

Vid själva mötet, som hölls i sal B på Socialvetenskapliga institutet, och till vilket ungefär hundra medlemmar och andra intresserade infunnit sig, inledde professorerna Ingemar Hedenius (Uppsala), Sten Lindroth (Uppsala), Düring och Wedberg, och därefter lämnades ordet fritt. I den följande debatten yttrade sig bland annat professorerna E.N. Tigerstedt (Stockholm), Ivar Segelberg (Göteborg) och Harald Ofstad (Stockholm).

Det häfte av "Meddelanden" som härmed – något försenat – utsändes, är helt ägnat detta evenemang. Det innehåller förutom de tre förberedande inläggen samt ett referat av diskussionen också ett tillägg av prof. Lindroth och en kommentar till detta tillägg av prof. Hedenius. Dessutom kan vi – genom tillmötesgående från professor Erik Stenius (Åbo) – samtidigt publicera en kommentar av honom till prof. Wedbergs inlägg.

Filosofiska föreningens styrelse vill här också passa på att tacka diskussionsdeltagarna för deras medverkan – inte minst till sammanställningen av detta häfte.

Sekreteraren